

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára	Felolós szerkesztő:	Laptanájos és kiadó:	Kéziratokat nem tudunk vissza.
Egész évre 8 K	OSZESZLY M. VICTOR.	BALKÁNYI ERNŐ.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: B. A. k. anyi Ernö könyvkereskedésben Alsólendván.
Fél évre 4 .	MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.		A nyitlter sora egy korona.
Negyed évre 2 .			
Egyes szám ára 20 fillér.			

Ki- és bevándorlás.

Zalaegerszeg, 1909. szept. 3.

Nap-nap után olvashatjuk az újságokban, hogy micsoda óriási mennyiségben vándorolnak ki véreink, kik itt születtek a vértől ázott magyar földön, itt éltek, itt nyomorogtak, örültek és bánkódtak s most kénytelenek szakítani az ősi tradíciókkal, elválni szeretteiktől, hogy idegen földön, sok esetben még keservebb járom alatt nyögjenek, mint idehaza.

S a kivándorlás eszméje, mint a lidércfény, csalogat és ámit s a szegény magyar utolsó fillérjét az utra költi a boldogulás reményében és mégis hánsztor hullajt keserves könnyeket, a családós könnyet?!

De a lélekfufarok körülhetetlen furengang behalózzák őket, paradicsomtól igérnek, kincsekről regélnék s a szegény nép vakon rohan vesztébe.

Hány keserves péda áll előttünk, hogy a szegény szántó-vető ember poton árért eladva kicsiny kunyhóját, néhány hold földjét, csekély pénzcsékjét feloldozza az új hazában s a családós keserű könnyével tér vissza, irtes zsebbel, összetört lélekkel.

Tulajdonjához ezt a viszonszágnak is, mely ókori népvándorlást jelent s mely nagy vészt hozhat a magyarságra nemcsakára. S nem hiszem, hogy csalódnánk, ha azt mondjuk, hogy a kivándorlás közvetlen okozója a bevándorlás, mely többnyire keletről nyugatra megy s a bevándorló tömeg

kiszorítja magát az ország népét saját hazájából.

Ha széttekintünk az országban, különösen a határvidékeken tulzsufoalva látjuk idegen elemekkel benépesítve a magyar földet. A felvidékek tótok, az orszáé szászkeleti részén ruthének és galíciai zsidók, Erdélyben oláhok és szászok, a délvideken szerbek és horvátok, tulnyomólág svábok, nyugaton német ajku vegyülék, — bátran kérdezhetjük, hol laknak hát a magyarok?

Bizony nagyon kicsiny helyen! Dunántul és a Tisza-Duna között s ha tekintete vesszük, hogy pld. Pestmegyében is számos község van, melyben csak sváb köznép lakik, az említett magyar teruletkek is megtizedelhejük.

Csoda-e hát, hogy a magyar — ősi hibájában leledzve, mely gavallérságot ismer mert mindenkor — kénytelen idegenbe menni, hogy a bevándorló népnek helyet adjon?

Hiszen már a magyar paraszt, — érttem alatta e helyen a munkás-eletem, — csak szántó-vető ember mert az ipart kiragadja kezéből az idegen s vele természetesen a betevő falatját is.

Ez a tarthatatlan állapot boglyatja meg a magyar ember ösztinte, becsületlesek, ez ingatja meg a hazaszeretebbet s ezért vesztli el lojaljis érzelmét a hazai rög iránt, mert nagyon is egyenlő mértékben kell osztzkodnia azon a keserű koncon, melyet odavetnek neki.

Ne csodálkozunk tehát, ha a nép

hódló a szociális eszméknek, mert hisz boldog csak az lehet, kinek meg van ha betevő falatja s kinek nem kell félmi attól, hogy az éhes idegen azt szájból kivétel.

Megért már az idő, hogy ezen sajátlatos állapotokon segítségünk, hogy a bajokat orvosoljuk, mert a kivándorlás s az ezzel kapcsolatosan járó bevándorlás oly veszedelmes reaktiót kezd már ölteni, mely keserves reaktiót fog szólni s veszélyeztetni fogja magyar nemzetünket.

Elsősorban magyarok legyünk s csak azután vendégszeretők!

IJ. ORSITS FERENC.

Egyről-másról.

A tanév elején. — Megszellőtűt érköcsök. — Disszonáns hangok.

Megkezdődtek a beiratások, kövekezőképpen az újságok telve vannak tanácsokkal, hogy így, meg úgy, ne tanítsassák a szülők gyermekeiket hivatalnokoknak, diplomásoknak, mert ezeken a terceken olyan nagy a tulntengés, hogy vajmi sovány reményt nyujtanak a boldogulásra. A szülők pedig, akikhez a cikk szól, szépen elolvassák a sablonos cikkeket, vagy el sem olvassák, — és viszik pótívzsgára, vagy beiratni a fiukat. A jó lsten a megmondhatója, miért idegenkednek a tisztés határol, a kereskedői pályától? Miért ez a nagy kapkodás a vékonypanzír hivatalnokai pályák után, melyek a cifra nyomorúságnál alig nyujtanak egyebet? Igaz, hogy

Emléki.

— K. M. emlékkönyve. —

Hogy! mondjam el neked a kívánságom, Mely örömmel töltse el szivedet, Hisz amit én kívánok: e világban Elérni tén embernek nem lehet? Ne tudd meg azt, csodáit mindzokban, Akikben hitünk, kiket szeretünk, Kihátt szíved megsíranti titkokban Az emléket, mért szivesen élünk; Ha jónni kell, mert úgy vagyok megírva, Hogy szenvedést, hót hoz a végzetted S ifju szíved legszebb reménye, áima, Mint rom kísért a bánatod felett; Ha fájdalomtól szemed közeje csordul S nem ért meg panaszod senki sem, Hidd, hogy az élted egykor jóra fordul S boldog leszel, — amint csak én hiszem; Ha nem leszen egyetlen jó barátod, Kinek húsége drága gyöngy neked S már-már csüggedten járod a világot, Mely számódra — úgy hiszed — elvesztett; Lesz még, akiben remélned és hinned Bó jutalomlessz fájdalomaidér', Ki megajtolja a jókat, az lsten Áldást nyujtó keze hozzád elér: Eadó ajakkal fordulj feléje, Áhítat hányán küld fel szivedet, S hogy érdemed szerint jöjjön kegyelme — En ott imázom akkor is veled!

MISKA.

Egy öngyilkos.

Irtá: SZENES PÁL (Trieszt.)

Megint csak este lett. Elmúlt ismét egy nap. Egyedül volt otthon. Gondolkozott. Nem tudta miről, nem is akarta sorba szedni gondolatait. Egymás után élénkütek fel képzeletében életének egyes jelenetei. A fájdalomak már nem bántották, vágyával leszámlolt régen. Akaratlanul voltak ilyen napjai. Csak élt, dolgozott, meg nem tördött semmivel. — Az asztalhoz ment és gyorsan írni kezdett.

— Meghalok? Miért? Mindegy. Birtam egy ideg. Nem a harcot. Nem volt az? Hát mi? Semmi. Tanultam, próbáltam dolgozni, nevetni, lenézni az életet, meg imádkoztam is néha. Mind azért, hogy oda jussak, miért mindnyáján születnek, de amiben el is vesznék: az élethez. Sikerkelt? Nem felelhetek. Ezt nem érezheti egy ember sem. Uralkodik mindenkin, kitölti egész létét. Elég egy pillanattal habozás, vagy fájdalom . . .

— Megálltam sokszor, összevetettem életemet, munkámat, gondolkoztam sokszor, láttam — de nem éreztem — életemet. Bántott ez a közönység, apró küzdelem a semmiért. Egy nyomorék porszem lételetlen elnyomtatása volt az egész. Nem hiszik. Nem káromlása az az előtűk szent és hatalmas életnek, hanem egy fájdalom, az élet, a tények igaz meglátása. Mert mégis csak egy ember voltam, olyan, mint más, hasonló ahhoz a sok-sok millióhoz.

— Mégsem ezért teszem ezt, de semmi más elől nem menekülök. Egy lelki nyomorúság, fojtó tehetetlenség is volt részem, mert még csak erősen sem jutott kifejezésre a fájdalom, meg vágyam. Oitek ezért a kicsinyiségek, úgy látszott néha valami más, kerestem az igazi életet, de fogalmam, hogy mit akariam volna, mi bántott, nem volt. Ma már mindegy. Ezután már nincs semmi kérdés.

Másnap temették. Majdnem érthetetlen volt tette. Nem láttak semmi tragédiát az öngyilkosságában. Hiányzott minden tény.

Egy barátja találta meg ezt a pár sorát. Elolvasta.

— Megint nem mond semmit. Sohsem tudtam, mit akar ez az ember. Szép és egészséges fiu volt. Jó l ismerem. Mese minden fájdalom, amit ír. Láttam minden tetteit. Úgy élt, mint a többi ember. De míg sokan csak ezt teszik, ő nála ez életet fellemelkedett a lelke. Nem zavarta meg a tudás, ámbár sokat tanult. Talán nem tudott élni? Kizökkent ebből az életből. Aztán elszámadt. Pedig lehet élni minden nélkül is. De ő már meghalt. Pedig szerelmes is volt, de leszámolt a körülényekkel már régen. Sajnálom. Nem ezt kellett volna lennie. Nem volt ez tragédia. Semmi. Mert meggondolta és akarta. Elhúnt, megsemmisítésével semmi nyom nem maradt utána. Talán meg se tudja az a leány, meg esetleg az anyja átka is kíséri.

Igaz?

ha elvégzi a dolgát s 8-9 órai görnyedés után kijön a hivatalból, akkor ur, de viszont minden elsején csaknem a fejét rája le a nagy töprengésben. Nem minden hivatalnok van így, de nagyon sok. És jó, hogy a nyomrúba nem lehet beletájni, különben igen sokszor elpírulna az arcánk. A tanároknak kellene felvilágosítaniok a szülőkét azefől, hogy a gyermeket, ha kedve van a kézműves pályához, vétek az iskolába erőszakkal; a gyermeket, aki a tanulásban keményfűj, az iparos vagy kereskedő pályára kell adni, ahol bizonyos könnyebben boldogul, mint a hivatalnok pályán. Le kell dönteni azt a bálványt, melyet a hivatalnok pályának emeltek, és meg kell csinálni az iparos államot!

*

Hej, nem mindig így volt ez! — panaszkodott multkor az egyik cigány a Kustánci Jóska bundájából. — Mikor még a cigányoknak volt becsülete, keresete, de mások volt minden! Szép volt, elmúlt. Hát igaz, hogy meg ma is jobb volna pezsgőt inni víz helyett, fülünkbe muzsikáltatni a cigányt, táncolni az asztal tetéjén, beugrni a nagybögöt, belőni a tükröt, — mint odahaza csodálatosan ragódi a mult emelkei és kifizetelt adósságaink fölött töprengeni. Mert korántsem az erőlkösz megsejzülődése az oka a nagy szoliditásnak, hanem az az igazság, hogy a megelhetés fokozatos nehezülésevel egyidőben elment minden kedvünk a mulatozástól. Ha szól a zene, ha folyik is a bor, — nincsen aki mulatni tudjon, aki a régi módon tudjon mulatni, szívből, igazi kedvvel. A cigány pedig alig keres valamit. Kétszer, háromszor is körül kell hordania a tányérát, míg egy-két forint összejön, mert a mulató társaságok felétek, mihelyt a cigány a tányérát kezébe veszi, «ki kell menni.» Tudja Isten, nem igen tudunk örülni ennek a hirtelen történt szoliditásnak, mivel sok-sok jó nap, boldog idő árán jutottunk hozzá.

Az a leány még fiatal volt. Rokona annak a fiúnak. Sohasem vállotta meg, még csak nem is említette szerelmét, — de érezte a lélekét. A leányunk vére volt. Nem ragadtatta el magát, csak nem tudott hinni ezekben a jövő boldogságokban. Eljegyezte magát. Egy nyári napon érte utol ez a háálhír. Eszébe jutott ez a fiu, mert még csak mindig gyermeknek képzelte. Sirt, sajnáta. Egy pillanatra úgy érezte, hogy szeretni tudta volna minden lemondáson keresztül. Fáj a lélekiserete. Ó boldog, az meg már kint van a sírban. Nem említette egy szóval okát halálának, de emlékszik egy napra...

A völgyéne hába vigasztalás. Emlut, az első nap magavá víszel a legelsőben benyomás emlékt is. A megmondás azomban még szomorúbb, majdnem gonoszabb. Hamar múlnak a napok. Egy este már úgy érezte, hogy szereti, egész lékével ezt a fiut. Megbékült... Igen, mindig velem lesz, szeretni fogom, — gondolta. — Mást nem tehetek. — Várta már a völgyenct.

És szerelmében, boldogságában ott élt az ember. Nem halt meg, mert ott érezte ölében, kereste gyermekében, örömben és fájdalomában, ő — az a leány.

Más volna, hogyha az embereknek megjött volna az okosabbik eszük és önként választották volna a kettő közül a jobbikat, akkor még azzal sem történénk, ha a cigány — panaszkodna is.

*

A Hadik ügyeyle kapcsolatosan mindig azt irtuk, hogy a közönség apraja, nagyja rang- és valláskülönbség nélkül kész örömmel fogadta mozgalmunkat. Besimierjük: hazudunk. Mert akadtak eddig is olyanok, akik ilyen kijelentéssel utasították el a gyűjtéssel fardozókat, hogy: „nekem semmi közöm Hadikhoz!” — „adjanak a papok, én nem adok egy fillért sem!” — vagy „mit akarnak Hadikkal?” és nem csakhogy ő nem adott, de igyekeztek másokat is lebeszélni az adakozásról. Tán mondanunk sem kell, hogy a mozgalmunk ezeknek az uraknak a szempontja ellenére is eredményre fog vezetni, mert régi igazság: „a kutya ugat, a karaván halad!”

Hangulatok.

Az ember.

(Történelmi arcképsarok.)

43-ik folytatás.

Ujra egy nagy városban vagyok. Tán már én sem tudom, hogy hanyádkik hazám. De azt az egyet biztosan tudom, hogy nem az utolsó. T. i., hogy nem a legutolsó... mert biz' onnan már jár posta. Oda még lelküd ugyan a főpostamester (Bali Miska) egyeseket, de onnét még Matuss se kézbesít a „Lendvai Híradónak” Hangulatot. Ott már (általilag) nem fáj semmi. A pokol meg tudtja, hogy mi igaz a „tulivágról”. Onnét még senki se jött vissza... éve. A holtakat meg ugyanabban a helyerlepedőn kergettük vissza, ha el nem szaladtunk előlük. Azt sem tudom, hogy Dante Alighieri volt-e a pokolban, de különös is tőle, hogy olyan irtózatos vonásokkal festegte a Divina Comediájában a Poklot, hogy nekem legalább minden kedvem elment tőle. Egyszer ugyan én is voltam a Pokolban, de oda a milleniumi kiállítások 50 krajcárért bocsátódtak be az embert s ott mindenki szabadon járhatott

Az anyját megdöbbsentette az eset. Végtelel fáj neki, de sajnáta is a fiát. Jövéjét hitte benne, mielyt már annyit szenvedett. Most letrt az első lépésnél, melyben azután sietett. Végté ennek az életnek, semmi sem segit. De nem ákozta meg gyermekét egy óriási fájdalom közepette sem. Élt, szerettek egymást, de ő már meghalt. Nem gondolkozott tovább ezen. Nem segit semmi. Mert talán — öltik észbe — neki így kellett lenni. Megjelenni a földre az a komoly fiu, minden örömeivel és fájdalomával, amit reménytelenül keresett itt megnyugvást, boldogságot. Nem vizsgálja ez sem. Könnyével enyhíti fájdalmát, melyek megviszaltják a fiut.

Kint a temetőben már áll a sír, melyet magának épített egy ember. Nem kereste a halált, de ide menekült az életből, hol nyomtalanul vesznek az órák, nem jut el semmi emberi. A nap még meleg, fényes sugaraival köszönti a sírt. Aztán elmúlik a tél is, a következő évvel együtt is. Nem marad semmi utána, csak a háál.

A temetőn kívül pedig hallatszik az emberek küzdése, meg gondolat az életért. A temető még lassan megtegl. Elnyel mindent. Csakhogy sokakat ki kell vinni oda, mások meg sietnek az órákba.

ki és be, — de ki inkább, mint be. (T. i. csak be kellett fizetni.)

En azonban kimondom: hiszek a pokolban. Hiszek hát. Ugy hiszek, amint a lelki működésem megengedi, ahogy hinni lehet a bizonyosban. De szerintem a pokol itt van a földszinten, itt a földön. És nem azért van itt a pokol, mert azt megérdemlék, vagy hogy a túlvilági fényességet kiérdemlék, hanem az emberek, az emberfajta, a felebarátok jóvóitól van itt a pokol. Mert az a pokol, ahol nincs szeretet, — ahol van ott a menyország. Ártatlanok vagyunk, ha az emberek rosszassága miatt kerülünk a pokolba, de bűnösök vagyunk, ha mi csináljuk másoknak a poklot. Na, de hát az én új hazám nem maga a pokol, bár körötem sirt a csend. Nem zavarunk az ismerős hangok, amibe annyit dissonantia vezet, meghagyunk gondolataimról és utainra engednek.

Eppen az a hangulat veszt rajtam érot, má tavaly ilyenkor Pesten. A nyár végi hangulat. Mentem, akkor is, este, egyedül, hosszán, hazafelé... a városigéti fasorban. Minden egyes vilányos csengetésére lehullt egy szép szines levél... mint ahogy Cyrano utolsó felvonásában hullanak a levelek. Az ősz kísérletezik. Haldoklik a természet.

Természet! Te nagy mester! Te is?! „Hagyd, csak hagyj el! Itt e földön minden mulandó.”

Titokban pedig hogy örülök a nyár halálának! Utána jön az ősz. Utána jön az isteni tél...!

A természet kezébe vette palejtójt. Milyen kitűnő festő! Utánozhatlan színei vannak. Fényeké sincs pedig. Malijeé sincs. S mégis a legnagyobb művész. Festő meg nem dolgozott annyit színnel, annyi művészességgel. Festegte az akácfa, a hársat, meg a gesztenyea levélet is. S mikor készen van, citapostajta. Egy cseppet sem hju. Nem vágyik, nem tolakodik műtermekbe. Ára sincs. Csak kedve van. Ha úgy tartja, öledebe hullajta a leveleket, meg a kavicsra. Tapossa ember, vaskerék, gumikerek. Olyan, mint az emberek. Nem törődik a mulandósággal, nem törődik másokkal, a mások mulandóságával. Élt, ragyogott, Meghalt. Akkor hál meg a levél, mikor a legszép színbén van. Mikor szinponpiájában verszenyik a felhők rokonának, a napugarak szötte, porrátrét ésocepekpe szivárványának színével. Tán még annál is szebb.

Ó! Emlékszem! Tiszán emlékszem! Milyen csudaszép volt a tavalyi ősz. Ott Alsólendva. Ott szötte első dunántúli álommat... akkor... milyen régenek tűnik fel...

Hirtelen feléz a villanyvasut csengője. Megyek tovább... korecsma, kávéház, korecsma, kávéház... úgy jönnek egymásután. A legutóbbi föl a „Sorrentói dal” hangzik: „Fénylő napfény száll az ára...” Ugy sajnalom ezt a bájja kis dal. Részeg, borszagu profán emberek szája dudolja, fényes szemű cigány hurkai jödt az utcára... pedig narancsvirágos tengerparton születtek, tán odavágyik, tán arra tórt... szelő vízzel a dal tovább... és fuja a földre a szines leveleket. Oh! Ha ezeket a leveleket elvihetném, valakivel... valakinek... a sorrentói partra!... tán sohse jönnék vissza.

(Folytatom.)

(Szombathely)

Dr. CSÖNGÖR GERGELY.

Boreladás!

Az alsólendvai uradalmi

főbérnökség

saját termésű FAJBORAI 50 literen felüli mennyiségben

literenkint 32 fillérért

kaphatók

az uradalmi pincében

Alsólendván.

Kérjen mindenütt valódi

egyptomi

„NIL”

papirost

mely a dohányzás alatt nem lesz sem zsiros, sem fekete. Cs. és kir. szabadalom 394. sz. a 1896 február 15-étől.

Csak akkor valódi, ha a „NIL” név- és krokodil védjeggyel van ellátva!

Esetek.

A partálás. — Vacsora közben. — A szellemes kocsis.
A tiszt és a bocher. — A rákót.

A melegség csúszkált. Zeppelin emelkedett, de annak a kis asztaltársaságnak a kedélye, amely a Ferency Jóska megtermett halála és sörös poharai árnyékába járt és jár hűléséni és végül, ahol ezt a kis históriát hallottam, állandó marad örökön örökké, amen.

A dr. Csongor barátom által már több ízben megénekelt Lázár Győző ur vonatán néhány hetel ezélt, mikor az orvosok Keszthelyen gyűlésre jöttek össze, együtt utazott néhány levendvára járó orvos. Szivaroztak, beszélgettek, szóba került a politika is, miközben az egyik orvos hírrel emezzel a kérdéssel fordul egy öreg kollegájához:

— Igazán öregem, te milyen párti vagy?

— Én, — feleli amaz, — én kororvos vagyok!

Pont.

Egyik helybeli uriházban nagy vacsora van. A szobaleány herohan a szobába, ahol a vendégek is vannak és líhege szól a ház urnöféhez:

— Nagysága kérem, csak azt akarom mondani, egy ezúsziknál hiányzik... amíg a vendégek itt vannak — — —

A megye egyik legtekintélyesebb köznevelési közét tartoznak X-ék, akik a jótékonyág terén híresek, de nevezetesen arról is, hogy a puszkaport nem e név viselői találták fel. A család egyik aglegény sarját már éreg korában a jótékonyág terén tanusított tetteiért Öfélsége annak idején kir. tanácsossággal s ebből kifolyólag nagyságos címmel tüntette ki. Boldog volt az öreg ur s ezen boldogságát első sorban is a nála 40 év óta szolgálóban levő kocissal ohatította közölni s az istálló felé tartott. Amint a hű cseléd gazdáját az istálló ajtón belépné láta, szokás szerint: „Jó reggelt kívánok, tekintetes ur!” köszöntéssel fogadta.

— Adj! lsten, — válaszolta az öreg ur, — de a jövőben nagysággal emeg, mert azzá lettem! Érted?!

— Értem, tekintetes uram! — válaszolt a szolgáló.

— Vigyázz! én királyi tanácsos lettem, s mind ilyenek a nagyságos cím dukál; a jövőben így kell engem címezni. Érted?!

— Értem, tekintetes uram, — mond a szolgáló nyugodtan.

Ez már kihozza az öreg urat sodrából s erős hangon szól a szolgálóhoz:

— Látom, hogy kissé korlátolt elméjű vagy; hát tudd meg, hogy én most olyan okos emberrel lettem, mint nagyságos kir. tanácsos, aki a királynak tanácsot ad!

— De azt már nem hiszem, tekintetes uram! — volt a szolgáló logikanus válasza s tovább végezte dolgát.

Állítólag a mi vonatunkon történt meg ez a kis eset is. Az első osztályú fulkében egy snajdig huszártiszt igazi jó magyar sonkával kínál meg egy vele szemben ülő jóarcu utitársát, aki azonban levéve utazó-sapkáját, a fejéről lecsingő hajfonattal igazolta, hogy izraelita papnevendő, vagyis bocher, s mint ilyen, nem fogadhatja el a szives kínálót. Az udvarias tiszt ezt be is látta s elvégezzen jóízűen a sonkázást, elővette butykosát, nyugot hazott a jó erfi vörösből s pohár nem lévén, megkínálta utitársát, aki azonban ezt is visszautasította.

— Erői vöröset sem szabad inni? kérdezte csodálkozással a tiszt.

— De igen, — válaszolt a bocher.

— Nos, hát miért adt kosarat? — kérdi a tiszt

— Nem szabad, mert azzal a sonkás szájjal tetszett előbb inni.

— Tyhűj! — folytán fel mérgesen a huszártiszt, — iszol mindjárt, erre-arra adta bocherja, mert megfogtalak!

Megfejtet a szegény bocher s félelmében olyan nagyot hullott a butykosból, hogy ábban alig maradt valaméi.

— Ugy-e, hogy jó volt? — kérdi elégültlen a tiszt.

— Jónak jó volt, — válaszolt a bocher, — de mért nem tetszett mindjárt a sonkánál ilyen gorombán kezdeni?!

*

Lovászi község határában, a Kerka patak-ból nemrég egy hullát emeltek ki, amely már egy hétig volt a víz alatt. A haja és a bujsza teljesen hiányzott. Az egyik jelenvolt paraszt a bujsza látára felkiált:

— Nini, mi lehet a zoka, hogy nincsen nékije bajca, mög haja?!

Második atyafi: — A víz ötte le!

Harmadik atyafi: — Nomá, de szamarak kentők, hát az rákók nyirták le a zollojékat!

Gyűjtötte: MIKI.

A kísértet.

Izgalmas éjszakák Bellatincon.

(*Saját tudósítónktól*) Vasárnap éjszaka éles nő sikolyok, majd egy vastagbű tenorhang vegyültek a bellatinai éjszaka csendjébe. A fillant nagyon könnyen valami veszedelmre gondolhattak volna, ha egyáltalán lettek volna fillant, hanem hát nem voltak, és ami legkomikusabb a dologban, koráissen valami komoly baj volt az éjszakai csend megzavarója, hanem egy ártatlan — macska.

Egyik helybeli uriember házában (a nevet discretionn tiltja kiinni) már javában aludtak a családtagok, mikor egy 12 és 1 óra között hirtelen és minden átmenet nélkül zaj hallatszott a ház padlásáról. Először az asszony neszelt fel a szokatlan zajra és felkötötte a férjét:

— Hallod, valaki jár a padlásán?!

A férj figyelni kezdett, de mintha a padlást titokzatos vendége tudomást szerzett volna a házbeliek ébrenlétéről, csend lett, mire feleség és férj tovább aludtak.

Hetve csak a férj, mert az asszony a nagy félelemtől nem tudott elaludni és virraszott, virraszott, mígnem egyszerre megismétlődött az előbbi zaj. De ez már több volt, mint amit egy gyenge nő idegzet elbir. Siró hangon keltegette a férjét:

— Kéj fel, csinálj valamit!

A férj dühöngött, káromkodott, a zaj pedig egyre hallatszott. Először tompa lépések zaja, aztán egy koppanás.

— J Jesszusom! — sikoltott az asszony.

— Betörők! Rablók! Megölnék! — ordított a férj.

A zürzavar mind általánosabb lett. Asszony, ember fejt veszte rohantak a konyhába, hoi a cseléd a különös jelenet látására ijedetten háromszoros keresztet vetett magára.

— Csendor, rendor, ajtifejler, policaj, zsan-dár, pokolgép, meg vörösvári istennyi! — kiáltották össze-vissza, mire két paraszt komoran és vasvillával megjelent.

— Mi az? Ki az? Hol az istennya? — kérdeztek a polgártársak.

— A padlásán, — nyögte a megremült familia.

— Megkeressük! — jelentették ki a vasvillások.

És nyomban megindult a kis expedíció. A két paraszt vasvillában, a férj esernyővel, az asszony — alsóruhában. Átkutaták a padlást, fel-neztek a tetőre, de semmi, semmi.

— Megszöktek! — konstálattak, tekintettel, hogy más egyebet nem konstátálhattak, mire levonultak a padlásról. Az asszony, a férj felkiáltott, a paraszok hazakötörték, de a biztonság

kedvéért a padlás ajtaját és ablakait erősen bezárták.

Aznap éjjel többé nem hallatszott a zaj.

Másnap: igen.

Harmadnap: szintén.

A felelem telefonpra hágot a házbán, mert most már mindenki azt hitte, hogy kísértetek, gonosz lelkek szállottak meg a portát. Egész éjjel le nem hunyta a szemét senki a házbán. A férj dühöngött, az asszony kezét tördelve sírt, a cseléd imádkozott. Negyedik napon elhatározták, hogy kiköltözköden a rémes házból. Ez meg is történt volna, holga valakinek nem jön az az ötlete, hogy a nappal, világosan kutassák át meg egyezzen a padlást.

Megőrtött.

És ott, egyik sarokban, csendesen meghúzódva ráakadtak a „kísértetre”, a minden bajok okozója: egy nagy fekete macskára.

A felcsezők tudomán megapukádkadtak a nevetésről, az asszony és az ember ellenben pipacs-vöröset lett a szegycémtől. Meg is igértették a jelenlévőkkel, hogy nem beszélék ki az esetet, különben aligha volna nekik tanácsos kimenni az utcára.

HIREK.

— **Mentsük meg a Hadik-mumit!** Sok kegyeletes szív drága gyöngyéből lesz összerakva az a koporsó, amelyet a vízfel Hadik lovag számára csináltak a honfiai buzgalom. De nem elég elismerni mozgalmunk célszerűségét, eszünkét elvetővalósággal: meg kell mozgatnunk fillant, mert nemcsak lelkesedésre, de pénzre is van szükségünk. Sok pénzre. 5—600 koronára. Talán többre is. Ha mindenki csak egy hatost ad, együtt lesz az összeg. Adjon hát mindenki, mert valamin mindnyájunkat ért a szegény a muliban, közös lesz az öröm, a dicsőség is a jövőben.

Ha valaki, kinek még gyűjtőive nincs s zive volna gyűjteni, ezért hozánk fordul, mi kézzelg küldünk neki. *A kint levő összes gyűjtőiveket f. e. október 1-éig kerjük visszaküldeni.*

Mai gyűjtésünk:

Óriás János nró 62. sz. gyűjtőive: Óriás János m. kir. adóellenőr 3 kor., Óriás János, Óriás János 2 — 2 kor., Freyer Lipót né fil., Wortman Benőné, Löbl Emília, Kobak Lipót, Sziget Ignác 50 — 50 fillér, Weisz Lipót, Anna Pichler 40 — 40 fillér, Kaposztás Erzsébet 30 fill., Lotl Jenő 20 fillér. Összesen 10 kor. 90 fillér.

Mai gyűjtésünk 10 kor. 90 f. Hozzávéda a mult heti (187 kor. 92 fill.) összeget, összesen: 198 kor. 82 fillér.

— **Függetlenségi párgyülés.** A zalavármegyei függetlenségi és 48-as párt szert. 6-n délelőt 11 órakor Zalaegerszegen az „Arany Bárány” szállóban gyűlést tart. Tárnyak: 1. Az önálló magyar ban ügyében tartandó nagygyűlések helyének meghatározása. 2. Szervezkedés. 3. Esztleges indítványok.

— **Házasság.** Dr. Huszár Pál csáktornyai szolgabiro e h 8-n tartja esküvőjét Csáktornyán Bernyák Károly nevelé lányával, Held Blankával.

— **Városi közgyűlés.** Alsólendva képviselőtestülete tegnap délután 5 órakor gyűlést tartott. A tárgyszorozat a következő volt:

1. Az 1910. évi közpözi közmunka költségvetése és a válságákrak megállapítása.
2. Giosz Herman helynépszéző kérelme.
3. A Kiszai-utcai járdá mellett lépéső készítésre beérkezett ajánlat tárgyalása.
4. A házadókatyszer elkészítésével szűnségessé vált házszámozásra vonatkozó határozathozatal.
5. A közpözi szűnségzőn fizetésének megállapítása.
6. A közpözi tulajdonról 3 ezer orsz. vásárolk helynépszézés.

— **Jegyzőválasztás Nován.** Nováról jelentik: Nován most folyt le a jegyzőválasztás. Két jelölt szállt: Csiszama György és Malek Károly, kik között heves harc volt, miert Csiszama fényes győzelemmel végződött. Csiszamiat 32 szűtséggel választották meg. Egyfelől általános az öröm Nován, mert a megválasztott jegyző novai származású, rendkívül rokonszenves, mun-

fuchs Elsa Teréz többé vissza nem tért, nyoma veszett. Személyleírása a következő: 15 éves, r. kath. hajadon, közepmagas, arca hosszúak, szeme kék nagy, szemöldöke szőke, orra rendez, szája arányos, haja szőke, fogai épek, beszél németül, vendül és magyarul. Ruházata pepita blúz, kék festett alj, piros kötény, barna fejkendő. Meztőláb távozott.

Gonosz asszony. Megdöbbentő erkölcsi züllöttség jelet adta Kállai Árpádné kanizsai származású asszony. Ferje jelentést tett a rendőrségnek és elhen elmondja, hogy felesége 17 éves leányával öt elhagyta, végig csavarogták a Dunán-túlt és abból ettek, hogy az anya áruba bocsátotta leányát. Legutóbb Szombathelyen tartózkodtak s ott a gonosz asszony leányát 10 koronáért eladta egy nyilvános ház tulajdonosának. A rendőrség a gonosz anya ellen megindította az eljárást.

Nevelőnek ajánlkozik érettségizett ifjú, tanítójelölt. Cim: Tálóssy József Nagykanizsa, Petőfi-ut 13.

Öngyilkosságok. Éri istváné földműves-asszony folyó hó 21-én délután szobájában felakasztotta magát. Mire a ház népe észrevette, már halva volt. Az asszony már a tavasz óta a gyöngye elméjűség mutakozott s tettét ebben az állapotban követte el.

Klein György né habóti lakos gyógyíthatatlan betegesége miatt kénes gyufát vett, feloldotta és megitta. A gyors orvosi segíly azonban megemtetete életét.

Ifjúsági Lapok. A középiskolai tanuló ifjúságnak egyedül folyóirata, mely kívül áll minden felekezeti és part-érdekelt az „Ifjúsági Lapok”. E tartalmas diáklap havonként háromszor jelenik meg. Magas irodalmi színvonalat biztosítják munkatársai, akik az ifjabb hazai irodalom legkiválóbbjai. A szerkesztőség valóban kulturális célt szolgál, amilyen a kéros ponyvairodalmi és promozérikus művek ellen küzdve ezen szívet-leket nemestő folyóiratot adja a magyar ifjúság kezébe. Minden szílonék ajánljuk, hogy rendelje meg diákja részére az „Ifjúsági Lapok”-at, amely nem csak szórakoztat, hanem tanít és nevel is egyszerűszínd. Előfizetési árai pedig oly csekélyek, hogy azt bárkinék is módjában áll: egész évre 4 K 80 fill., félévre 2 kor, 40 fill., negyedévre 1 kor, 20 fillér. Mutatványzámmal kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal: Budapest, V., Nador utca 18.

Elveszett. Alsöldendván a fűton, a Pollák-féle háztól a járásbíróóság csütörtökön egy fehéryelű zsebkész elveszett. Miután károsultnak a kés kedves emlék volt, kéri a becsületes megtalálót, adja be lapunk szerkesztőségébe

Szerkesztői üzenetek.

Esztergom. A cikk olyankor jött, mikor másodikkérikünk már szedés alatt állott. Sajnálatos mellőzönnk kellett. **Turnischa.** A rossznál is rosszabb 120 percent.

Főmunkatárs: IFJ. REVERENCSCSIS ISTVÁN.

NOVAK JÓZSEF

okleveles kőműves mester

MURASZOMBAT.

Ajánlkozik bármely vidéken nagyobb és kisebb építkezésekre, ugy kívánatra modern építkezések tervei és költségvetések készítésével jutányos árak mellett szolgál.

Házeladás.

Alsöldendván, a Szentjános-utca-ban levő Vugrantsits Karolin és Nándor féle ház kettel együtt örök áron azonnal eladó. Megkeresésekre bővebb felvilágosítást ad: Vugrantsits Nándor tanító Perlak.

ROPS
biztonsági
gyorsfőző.

Tűzveszély kizárva!

Ha felborul, elalszik. Szesz ki nem folyhat.

Szeszfogyasztásban igen takarékos.

Kapható minden jobb vasárú és háztartási cikkeket árusító üzletben. Ha valahol nem kapható, sziveskedjék hozzánk fordulni.

Képes prospectus ingyen és bérmentve.

“ROPS” Fémáru Részv.-Társ.

BUDAPEST, V., Külső-Váci-ut 74/3.

Alsöldendvai elárúsító: FREYER LIPÓT.

Vasuti menetrend.

Érkezés.

Zalaegerszeg felől:	Réggel 7 óra 45 perckor
	Délután 2 " 17 "
	Este 8 " 27 "
Csáktornya felől:	Réggel 6 " 55 "
	Délután 2 " 03 "
	Délután 5 " 21 "

Indulás.

Csáktornya felé:	Réggel 7 óra 56 perckor
	Délután 2 " 27 "
	Este 8 " 42 "
Zalaegerszeg felé:	Réggel 7 " 10 "
	Délután 2 " 18 "
	Délután 5 " 36 "

Nagykanizsai tanár a tanítási évre **két jó házból való fiut** teljes ellátásra elfogad. Megbízható felügyelet és házi korrepetíció. Bővebbet e lap szerkesztőségénél.

Hordó-eladás!

Uj boros hordók

200 litertől felfelé különféle nagyságban, ajtóval és ajtó nélkül, **kítűnő minőségben, legolesőbb árban,** azonnal kaphatók

ARNSTEIN BENŐ

kereskedőnői

ALSÖLENDVÁN.

Ugyanott **használt hordók** rendelhetők.

Az új bortörvényhez

szükséges nyomtatványok, valamint a törvényt ismertető füzetek kaphatók

BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében

Alsöldendván és Muraszombatban.

KEIL-LAKK

legkítűnőbb mázoló-szer puha padló számára.

KEIL-féle viasz-kenőcs kemény padló számára.
KEIL-féle fehér „Glasur“-fénymáz 90 fillér.
KEIL-féle arany-fénymaz képerketeknek 40 fill.
KEIL-féle szalmakalap-festék minden színben.
KEIL-féle legfinomabb cipő krém 30 fillér.

Mindenkor kaphatók:

Arnstein Benő (Graner Testvérek utóda) cégnél **Alsöldendván** és **ASCHER B. és FIA** cégnél Muraszombaton.

Alkalmi ajándékok.

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabbak

az arany- és ezüst-ékszer, valamint a China-ezüst disztárgyak,

melyek dus választékban és olcsó árak mellett kaphatók nálam.

Nagy raktár fall-, ébresztő- és zsebórákban, arany- és ezüst-láncokban, valamint látszerészeti cikkekből. Javítást elvállalok.

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész

Alsöldendva, Fűtca, Balkányi Ernő-féle házban.

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar s kereskedelem.

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

ARNSTEIN BENÓ fűszer-, festék-, esemege-, liszt-, vetemény-magvak, ugyszinten norinbergi, üveg- és porcellán-kereskedése. — Deszka-, épületfa- és szénraktár.

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvelemény adását.

ÁG ISTVAN vegyeskeresk. dése Hosszafalu.
BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.
BOIRS ISTVAN kötélgyártó.

BLAU SANDOR vasúti vendéglő az állomás mellett. Kitűnő konyha, jó borok, frissen csapolt sör.
BRÜNNER SAMU vegyeskereskedő.
BECK MIKSA sütőedző.

BELLOYICS FERENC ácsmester. Vezeg minden ácsmunkát helyben és vidéken.
„CSH/KES” vendéglő Hosszafaluban.
DOMA JÓZSEF vendéglős Dobronak.
ECKER PÁL kalapos.

ERIMENYI JÁNOS babszító és mezőgazdasos.
EPPINGER SAMU teglaryáros Alsólendván. Téglaék és szendélyek a legutóbbabb kivitelben készítették.
FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT fűszer-, esemege-, norinbergi-, rövíd-, disznai-, jatek-, üveg- és porcellán-áru raktára. Nagy választék uri-ivart cikkekből.
FARAGO ISTVAN horboly- és fodrász.
FRANKO ANTAL vendéglője Turnischán.

FURST LIPÓT vendéglős Rédies.
GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövíd-, norinbergi, üveg- és porcellán-áru kereskedése. Naponta friss esemege-szövő üdinsú.
GIDER GUSZTAV vendéglős Kiskőke.

GREGORENCICS JÓZSEF szikvízgyártó. Kiváló minőségű szikvízre is szállít.
GÖMZI LAJOS építőiparos Hosszafalu. Elvállalja betonhidak és esztornák szakszerű készítését.

GERENCSEK GYÖRGY téglamester Zalaezerszegen (Varosi teglaryár.) A legjobb minőségű falacserep bármikor rendelhető náná.

GÖNCZ GABOR pékmester (Tuske mino-egyi) ajánlja saját felügyelése alatt készült lázi rozkenyéreit és süteményeit.

GAÁL SANDOR, a redicsi hengergépezőmalmot új berletje ajánlja újonnan alakított malmát mindennemű gabonák őrlésére.
HIRSCHL IGNÁCZ vegyeskereskedő Letenyén.
HEGEDÜCS ISTVAN eszmadára.
HORVÁTH IVÁN vendéglős Turnischán.
HORVÁTH LAJOS horboly-, illatszerek raktára.
HEGEDÜS SANDOR épület- és bútorkészítő.

HAAS MIKSA vegyítiszító és műfestő Zalaezerszegen. Gyűjtőtelep Alsólendván Blau és Bartos üzletében.
IVANICS FERENC ácsmester Alsólendván—Hosszafalu. Elvállal minden és szakmába vágó munkát.
KARDOS TESTVÉREK vendéglője a „Magyar szabadsághoz” Hosszafaluban. Kitűnő magyar étel-ek, jó borok, frissen csapolt sör.
KRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varrógép javító műhelye Csáktornyan.
LEVASICS FERENC építőiparos.
LOVENYAK VINCE horboly- és fodrász Dobronak.
LEBOVITS KÁROLY vendéglős Domasinec.
MAYER ÖDÖN óráis és ókszerész. Nagy raktár china-ezüst árúkból.
MANDELBAUM MÖR rövös- és divatáru kereskedő.
MAURER FERENC szobafestő és mazoáló. Elfogad minden és szakmába vágó munkát ugy helyben, mint a vidéken.
MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalószokban. Varrógép-, gaz- ésági gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.
MURCSIS LAJOS építőiparos. Elvállalja minden és szakmába vágó munka lelkiismeretes készítését.
NEUBAUER ANDRÁS „Korona” nagyvendéglője, kávéháza és szállodája.
NEMETH PÁL gép- és épületlakatos.

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-árúda.

REICHENFELD SÁNDOR meszáros.
RÁPOSA FERENC építőiparos (lakik Alsólendván, a hegyen). Elvállal minden és szakmába vágó munkát.
ROSENBERGER DÁVID kereskedő Zalabaksán.
STEIN DÁVID vegyeskereskedése az állomás mellett. Fuvározások a legelőszöbön elvállaltatnak.
SCHWARCZ KÁROLY borkereskedő és szikvízgyáros.

SÍPOS DANIEL uriszabó. Nagy angol szövétraktár.
SCHWARCZ LIPÓT bútorkereskedő Varasd.
SALAMON JÁNOS molnár Lovaszi (u. p. Kerkaszentmiklós).

STERMANN JÓZSEF ácsmester Hosszafalu—Alsólendván. Minden és szakmába vágó dolgot elvállal ugy helyben, mint vidéken.
SCHWARCZ ETELKA vegyeskereskedése a Kanizsai utcában.
TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.
TÖRÖK SANDOR cipész és borkereskedő.
TANTALITS JÓZSEF vendéglője Zalabaksán.
Özv. TUSKE FERENCZÉ vendéglős.
TAKÁRTS FERENCZESZ asztalos.
TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz- és cement-raktára és cement-áru készítése.
VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyen olcsón elad friss és zöld szőlőoltványokat a legjobb bor- és esemege-fajokban. Különösen ajánlja a kroczka-oltványokat Szőlőtelepített helyben és vidéken olcsón elvállal.
WORTMAN BENÓ rövös- és divatáru kereskedése. Nagy raktár halottai és temetkezési kellekben.
WOLFSOHN HENRIK központi kávész.
WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó. — Kész férfi- és gyermekruhák gyári raktára.
WEISZ LIPÓT férfi- és női divatáru üzlete. A világhírű vaet Kobrak-cipő egyedüli raktára.
WEINBERGER ÖDÖN mesz- és vegyeskereskedése.
ZOMBORI MIHÁLY higiénikusan berendezett fodrász-terme a Fő utcában (Tivadar-fele új ház).

Szőlőoltvány!

Régi szőlők hiányainak pótlására 2 éves gyökerű szára 20 K
Gyökeres fásoltvány ezre 180 K
" " szepségihával 90 K
" " zöldoltvány 160 K
Sima 90 K
Gyök. riparia portalis vastag 32 K
" " 2 éves 40 K
Sima riparia portalis 18 K
" " vékony 8 K
Gyökeres hazai nemes vessző 30 K
Sima 10 K
40 legjobb fajban, teljes jótállással, azon kötelezettséggel, hogyha a küldött anyag meg nem felel, azt visszaveszem s pénzt visszaadom. — **Arjegyzék ingyen.** Le van benne írva a Csodaszőlő, Pozsonyi fehér, Muscat Ottonel, Csabagyöngye. — Hegyi borok cládása.

Borárak:

Gyöngyösi siller	HL 32 K
Visontai	36 K
Gyöngyösi fehér asztali	34 K
" " pessenyé	38 K
Visontai Rizling	44 K
" Muscotályi	70 K
" vörös bikavér	70 K

Székely I. József
Gyöngyös (Szt.-Urbán templom).

Egy jó házból való fiu
tanoncnak felvétetik

Donázy Victor kereskedőnél
Nagyegencs (Vasm.)

AKI
valamit venni akar.

AKI
valamit eladni akar.

az hirdessen az
„Alsólendvai
Híradó“-ban.

Az izr. ünnepekre

imakönyvet
zsebnaptárt
képeslapot

a legfogadhatóbb árak mellett ajánl és szállít
BALKÁNYI ERNŐ könyv- és papírkereskedő
Alsólendva s Muraszombat

BUTOR!!

Asztalos és kárpitozott,
valamint vas- és rézbútorok nagy raktára.

Schwarcz Lipót Varasd.

Legolcsóbb, legelőnyösebb bevásárlási forrás teljes menyszonyi kelengyék, szállodák, vendéglők és magánosok részére.

Képes mintakönyv kívánatra ingyen!